

شواهد بسیاری نشان از علم لدنی حضرت زینب (س) دارد

عضو پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی گفت: حضور حضرت زینب (س) در کنار خامس آل عبا نشان‌دهنده اتصال قطعی ایشان به منابع علوم الهی است و جای تعجب است که گروهی مخالف دارا بودن علم لدنی حضرت زینب (س) هستند.

عضو پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی گفت: حضور حضرت زینب (س) در کنار خامس آل عبا نشان‌دهنده اتصال قطعی ایشان به منابع علوم الهی است و جای تعجب است که گروهی مخالف دارا بودن علم لدنی حضرت زینب (س) هستند.

حجت‌الاسلام حسن پناهی‌آزاد، عضو پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی در گفت‌وگو با خبرنگار آیین و اندیشه فارس اظهار داشت: زینب کبری (س) روز پنجم جمادی‌الاول سال 5 یا 6 هجرت در مدینه چشم به جهان گشود و یکی از القاب حضرت زینب (س) عقيلة العرب یا عقيله بني هاشم است و بنابر قول بعضی از ادبای عرب، «عقيلة العرب تاي تأنيث است اما اگر به شکل دقیق‌تر بررسی شود، تاي مبالغه است نه تاي تأنيث؛ بنابراین عقيل يك فرد خردمند است و عقيلة العرب بانویی است که منسوب به بني هاشم و از طرفی بسیار خردمند است.

وی افزود: حضرت زینب (س) در عین اینکه دارای ابعاد شخصیتی متعدد و والایی بودند، از عقل و خردمندی بسیار بالایی نیز برخوردار بودند و به این خاطر است که ایشان را عقيلة العرب می‌نامند.

پناهی‌آزاد ادامه داد: ماجرای نامگذاری حضرت زینب (س) این طور بود که هنگامی زینب (س) متولد شد، مادرش حضرت زهرا (س) او را نزد پدرش امیرالمؤمنین (ع) آورد و گفتند: این نوزاد را نامگذاری کنید، حضرت فرمود: من از رسول خدا (ص) در این امر سبقت نمی‌گیرم؛ در این ایام پیامبر اکرم (ص) به مسافرت رفته بودند، اما بعد از بازگشت ایشان، امیرالمؤمنین (ع) به پیامبر (ص) عرض کردند که نامی را برای این فرزند انتخاب کنید، پیامبر (ص) فرمودند: من نیز در نامگذاری این نوزاد بر خداوند متعال سبقت نمی‌گیرم، سپس جبرئیل (ع) فرود آمده و سلام خداوند را به پیامبر (ص) ابلاغ کرد و گفت: نام این نوزاد را زینب بگذارید که خداوند متعال این نام را برای او برگزیده است.

عضو پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی گفت: مفهوم زینب (س) در ترکیب زبان عربی مرکب از دو اصطلاح است: «زین» و «ع»؛ «زین» به معنای زینت و افتخار پدر است و حضرت زینب (س) عملاً نیز این گونه بودند و دارای ابعاد شخصیتی مشابه پدر بزرگوارشان بودند. در منابع علمی مختلف اهل‌بیت (ع) این طور آمده است که پیامبر اکرم (ص) علاوه بر آن مرتبه وحیانی که با عالم جبروت و حضرت جبرئیل داشتند، یک سری الهامات الهی نیز بر قلب ایشان افاضه می‌شد و ائمه (ع) نیز با اتصال به همین منبع فیض الهی، از اخبار کائنات مطلع بودند.

وی بیان داشت: بنابراین حضور حضرت زینب (س) در کنار پیامبر (ص) و امیرالمؤمنین (ع) و حضرت زهرا (س) و حسنین (ع) نشان‌دهنده اتصال قطعی ایشان با منابع علوم الهی است و جای تعجب است که گروهی مخالف دارا بودن علم لدنی حضرت زینب (س) هستند.

پناهی‌آزاد تأکید کرد: صلابت و قاطعیت حضرت زینب (س) در برابر دشمن یکی دیگر از ویژگی‌هایی است که از پدر بزرگوارشان به او به ارث رسیده است؛ با توجه به اینکه حضرت زینب (س) فرزند امیرالمؤمنین (ع) است و علی (ع) در نگهداری از حق و حقیقت از سخت‌گیرترین افراد بود و هیچ انعطافی در مقابل ضایع شدن حق از خود نشان نمی‌دادند، این صفت نیز در زینب (س) به خوبی مشاهده می‌شد و نمونه بارز آن همان خطبه‌های کوبنده ایشان بعد از حادثه کربلاء بود و در برابر اعلام حق و حقیقت از هیچ کوششی دریغ نکردند.

عضو پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی خاطرنشان کرد: عبارت «الاسلام نبوي الحدوث و حسيني البقاء» به این معناست که پیامبر اکرم (ص) علت ایجاد سلام و خون سیدالشهداء و شهدای کربلا ضامن بقای اسلام است و از طرفی ضمیمه این عامل بقا، حرکتی است که زینب (س) از خودشان نشان دادند و نقش حفاظتی را در تبعیت از برادرشان برای دین اسلام ایفا کردند و او بهترین الگو برای تمام مقاطع زمانی تاریخ، شخصیت‌ها و جوامع است.